

Egne af Landet en forskellig Praksis med Hensyn til, hvem der skal betale Omkostningerne f. Eks. ved en Ejendomshandel. Der er ingen Tvivl om, at her i København og vistnok over hele Sjælland er Regelen den, at hvis der ikke er særlig Aftale, kommer Køberen til at betale de med Handelen forbundne Omkostninger. Men det er lige saa sikkert, at hvis vi gaa over til Jylland, vil, naar der ikke foreligger nogen særlig Aftale, Regelen være den, at Parterne bære Omkostningerne lige. Det forekommer mig at være uheldigt, at vi her staa med forskellige Regler i de forskellige Egne af Landet, og jeg vilde finde det rigtigst, om vi, hvad der muligvis kunde ske ved en Ændring til tredie Behandling, kunde faa indført en Bestemmelse om, at for saa vidt der ikke var truffet særlig Aftale mellem de kontraherende Parter, skulde de dele Omkostningerne lige. Jeg tror, det vilde være det rigtigste, og vi vilde derved opnaa, at for saa vidt der ikke var særlig Aftale, kom Omkostningerne ikke til at falde med hele deres Byrde paa den ene Part saaledes, som de nu gøre. Jeg vilde gerne høre den højtærede Finansministers Stilling til disse to Spørgsmaal.

N. C. Christensen: Et Mindretal bestaaende af Socialdemokrater og Radikale har, som den ærede Ordfører (N. P. Jensen) allerede har omtalt, stillet en Række Ændringsforslag, der gaa ud paa at bringe Indtægten ved Stempelafgifterne ned til omtrent det samme, som den har været hidtil. Naar vi ikke kunne gaa med til den store Forhøjelse af Stempelafgifterne, som her foreslaas, er det, fordi vi anse denne Beskatning af Befolkningen for at være irrationel og uretfærdig. Det er jo saaledes, at Stempelafgifterne ikke falde, efter som der er Ævne til at betale, men falde, naar der finder Omsætning Sted, og ofte ramme Folk, som have daarlig eller maaske slet ikke Ævne til at betale. Vi have derfor ment, at naar vi nu staa overfor en Revision af Stempel-lovgivningen, som i høj Grad tiltrænges, fordi de Regler, der ere gældende for Stempelafgifterne, findes spredte rundt omkring, og en hel Del af de Regler, man følger, vanskeligt kunne henføres til bestemte Paragraffer i Lovgivningen, men ofte opkræves i Henhold til gammel Hævd og Fortolkning, bør denne Revision kun have til Opgave at indføre mere klare og bestemte Regler for Stempelafgifterne, end der har været hidtil, og derimod ikke at bringe større Indtægter i Statskassen. Det var vel heller ikke Meningen, den Gang man nedsatte Stempelkommissionen, at dens Arbejde skulde re-

sultere i, at vi her fik forelagt et Forslag til en betydelig Forøgelse af Skattebyrden. Det, man den Gang nærmest tog Sigte paa, var at faa Orden bragt til Veje i de Forhold, som vedrøre Stempelovgivningen. Den finansielle Situation, som har udviklet sig paa ret uheldig Maade i de senere Aar, har imidlertid bevirket, at man ogsaa vil forsøge ved Stempelovgivningen at forskaaffe sig en større Indtægt. Men det mene vi ikke at kunne være med til.

Er det nødvendigt, hvad vi indrømme, at det er, dersom det ikke kan lykkes at bringe Militærudgifterne ned, at skaffe nye Indtægter, maa de skaffes paa et mere retfærdigt Grundlag, end det sker ved det foreliggende Lovforslag. Vi have derfor sammen med de Radikale stillet Ændringsforslag Nr. 1 til § 11, der har til Opgave at bringe Taksterne for Stempelafgifterne ned til det samme, som de have været hidtil, og endvidere Ændringsforslagene under Nr. 2, 3 og 4 til § 29, der tilsigte at indføre den samme Forældelsesfrist for Stempelkrav, som er gældende for Fordringer i Almindelighed. Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6 til §§ 31 og 35 tilsigte at fritage Underskriverne af Genparter for Ansvar lige overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Stemplets Beløb er rigtigt anført paa Afskriften. Vi mene, at det er tilstrækkeligt, naar Ansvar for, at Stempelbeløbet er rigtig anført, paahviler Udsteder og Modtager af saadanne Dokumenter. Det er ofte saaledes, at de, der underskrive som Vitterlighedsvidner paa Dokumenter af denne Art, ikke have meget Kendskab til Lovgivningen, og man kan ikke forudsætte, at de altid ville være vidende om, at de samtidig med at paatage sig Ansvar for, at Afskriften er rigtig, ogsaa skulle efterse, om det Beløb, det er anført, at Hoveddokumentet er stemplet med, er rigtigt angivet. Vi mene, det er tilstrækkeligt, at Ansvar paahviler Udsteder og Modtager, og at vi derfor ikke bør paalægge Vitterlighedsvidnerne et saadant Ansvar som det, Lovforslaget tilsigter. Ændringsforslag Nr. 7 til § 51 slutter sig hertil, idet § 51 omhandler dem, der udstede Aktstykker, f. Eks. til Brug i Retten og andre Ting, og de ere ifølge Lovforslagets § 51 stillede lige med dem, som have bekræftet Genparter, men de maa selvfølgelig, hvis vore Ændringsforslag til § 31 og 35 vedtages, ligestilles med dem, som derefter have Ansvaret, altsaa med Udstederen.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 56, der er stillet af Ministeren og tiltraadt af hele Udvalget, og som vi altsaa slutte os til, gaar